

Nota biogràfica sobre l'autor

Sa Majestat el xeic Sultan Bin Mohammed Al-Qasimi és membre del Consell Suprem de la Unió dels Emirats Àrabs i governant de l'emirat de Sharjah. Al-Qasimi va obtenir el doctorat en Història per la Universitat d'Exeter i el doctorat en Geografia Política del Golf per la Universitat de Durham, i ha rebut nombroses distincions honorífiques per part del món universitari de països com ara el Regne Unit, Pakistan, Malàisia o Canadà.

En l'aspecte professional, Al-Qasimi va ser ministre d'Educació del seu país (els anys 1971 i 1972), i és rector de la Universitat de Sharjah des de l'any i de la Universitat Americana de Sharjah des de l'any 1997, on també imparteix classes. A més a més, forma part o presideix diferents consells, centres i associacions acadèmiques i és professor visitant de la Universitat d'Exeter.

*Traducció al català: Servei de Llengües i Terminologia de la Universitat Jaume I de Castelló

Us convidem a fer ús dels textos i les fotografies del Dia del Mundial del Teatre i a fer-ne difusió.

El que us demanem és que, si ho feu, hi afegiu el comentari de sota i, en cas de difondre'ls per Internet, que introduïu també un enllaç al lloc web de l'Institut Internacional del Teatre:

«**EL DIA MUNDIAL DEL TEATRE**, instaurat el 1961 per l'**Institut Internacional del Teatre (ITI)**, se celebra anualment el 27 de març per part dels centres nacionals de l'ITI i de la comunitat internacional del teatre. Amb motiu d'aquesta ocasió, s'organitzen diferents esdeveniments a escala nacional i internacional relacionats amb el teatre. Un dels més importants n'és la difusió del missatge internacional del Dia Mundial del Teatre que tradicionalment redacta alguna personalitat del món del teatre a proposta de l'ITI».

Institut Internacional de Teatre

27 de març de 2007

DIA MUNDIAL DEL TEATRE

Missatge Internacional
per al Dia Mundial del Teatre 2007

Sa Majestat el xeic Sultan Bin Mohammed

Al-Qasimi, membre del Consell Suprem de la Unió dels Emirats Àrabs, governant de Sharjah

Va ser durant els meus primers anys d'escola quan vaig començar a quedar-me fascinat pel teatre, un món màgic que m'ha deixat captivat des d'aleshores.

El meu primer encontre amb el teatre va produir-se d'una manera molt modesta, amb una activitat merament extracurricular que jo veia que podia enriquir-me la ment i l'esperit. Ara bé, quan vaig començar a involucrar-m'hi de debò com a guionista, actor i director d'una producció teatral, vaig adonar-me que la cosa anava molt més enllà. Recorde que es tractava d'una obra política que enfurismà les autoritats de l'època. Van confiscar-ho tot i van tancar el teatre davant dels meus ulls. Però l'esperit del teatre no podia ser aixafat per les botes pesades dels soldats armats; aquest esperit cercava refugi i es va instal·lar ben endins meu, de tal manera que em va fer adonar-me del poder immens que tenia el teatre. Va ser aleshores quan la veritable essència del teatre em va impactar amb força i em va deixar totalment convençut de tot allò que el teatre pot aconseguir en les vides de les nacions, sobretot davant aquells que no toleren l'oposició ni les opinions diferents.

El poder i l'esperit del teatre van arrelar profundament en la meua consciència durant els meus anys d'universitat al Caire. Vaig llegir amb avidesa pràcticament tot el que hi havia escrit sobre teatre i vaig presenciar tota la varietat de representacions que hi tenien lloc. Aquesta consciència s'ha refermat encara més amb els anys, a mesura que he tractat de seguir mantenint-me al corrent de les últimes tendències del món del teatre.

A través de les lectures que he fet sobre el teatre, des dels temps de l'antiguitat grega fins al moment actual, he pres una profunda consciència de la màgia interior que els diferents mons del teatre poden exercir. És d'aquesta manera com el teatre s'introdueix en les entranyes de l'ànima humana. Això ha consolidat encara més la meua fe indestructible en el poder del teatre, en el teatre com a instrument d'unificació a través del qual les persones poden repartir amor i pau. El poder del teatre també permet que s'obriguen noves vies de diàleg entre races diferents, ètnies diferents, colors diferents i credos diferents. Això, personalment, m'ha ensenyat a acceptar els altres tal com són i ha inculcat en mi la creença que, en la bondat, la humanitat pot mantenir-se unida, i en la maldat, només pot restar dividida. I és que la lluita entre el bé i el mal és intrínseca al codi mateix del teatre. Al cap i a la fi, però, el sentit comú s'imposa i la naturalesa humana acabarà alineant-se, sense cap mena de dubte, amb tot allò que és bo, pur i virtuós.

Les guerres que han colpejat la humanitat des de temps immemorials sempre han estat provocades pels instints malèvols que, senzillament, no saben apreciar la bellesa. El teatre, en canvi, sí que sap apreciar-la, i hom podria fins i tot afirmar que cap altra forma artística és capaç de capturar la bellesa de manera més fidel que el teatre. El teatre és un receptacle que acull totes les formes de bellesa; els qui no saben valorar la bellesa no poden valorar la vida.

El teatre és vida. Mai no hem viscut una època com l'actual, on a cadascun de nosaltres ens correspon denunciar guerres absurdes i divergències dogmàtiques que sovint mostren la seua cara més macabra en absència d'una consciència responsable que ho impedisca. Cal que posem fi a les escenes de violència i als assassinats capritxosos que han esdevingut el plat de cada dia i que a més a més es veuen agreujats per les enormes diferències entre l'abundància més escandalosa i la misèria més absoluta, i també per malalties com la sida, que han assolat moltes parts del planeta i han convertit en vans els esforços per eradicar-les. Per si fóra poc, aquestes malalties van acompanyades d'altres formes de patiment, com ara la desertificació i la sequera, desgràcies avivades per la manca absoluta de diàleg autèntic, que és la manera efectiva de fer d'aquest món un lloc millor i més feliç.

Ai, amics del teatre! És gairebé com si ens haguera arrasat una tempesta i estiguérem coberts de la pols del dubte i la sospita que plana sobre nosaltres.

La llum s'ha apagat quasi del tot i les nostres veus, a penes inaudibles entre el clamor, criden desesperadament mentre les divisions tracten de mantenir-nos apartats uns dels altres. De fet, si no haguera estat per la nostra profunda convicció en el diàleg que de manera tan exclusiva representen algunes formes artístiques com ara el teatre, ja ens hauríem deixat arrossegar per la tempesta que remou cel i terra per tal de dividir-nos. Cal, per tant, que fem front i desafiem aquells que mai no es cansen d'agitar la tempesta. Cal que els fem front, no que els destruïm, però cal que ho fem per tal d'alçar-nos per damunt de l'atmosfera contaminada que ha deixat enrere les tempestes provocades per ells. Hem d'accelerar els nostres esforços i dedicar-los a difondre el nostre missatge i a establir lligams d'amistat amb tots aquells que reclamen fraternitat entre les nacions i els pobles.

Nosaltres som mortals, però el teatre és tan etern com ho és la vida.

Sultan Bin Mohammed Al Qasimi